

Nr 393

Av herr **Mattsson m. fl.**, i anledning av Kungl. Maj:ts framställning om anslag till Statens hantverks- och industrilånefond.

(Lika lydande med motion nr 469 i Andra kammaren)

De mindre företagens kapitalförsörjning har under senare år varit föremål för särskild uppmärksamhet. Detta har motiverats av det skärpta konkurrensläget och nödvändigheten av att i god tid säkra de mindre företagens konkurrenskraft inför en förändrad marknadssituation. Frågan om de mindre företagens kapitalförsörjning har närmare behandlats av 1960 års företagskreditutredning i dess betänkande "Långfristiga krediter till mindre företag" (SOU 1961: 64). Ifrågavarande utredning har bl. a. som ett karakteristiskt drag i de mindre företagens situation funnit att marknaden för långfristiga krediter inte står till dessa företags förfogande i lika hög grad som för större företag. Detta framgår av en enkätundersökning som utredningen låtit utföra, och samma slutsats kan även dragas av informationer som insamlats på andra vägar.

Företagskreditutredningen har även funnit att de mindre företagens relativa andel av affärsbanksutlåningen minskade högkonjunkturåret 1960, vilket i och för sig synes tyda på att de mindre företagen hade svårt att få sina kreditanspråk tillgodosedda jämsides med de stora företagens då kraftig ökade kreditbehov. Ifrågavarande utredning har även funnit att de mindre företagen har en betydligt högre relativ skuldsättning än de större vilket får anses understryka deras svårigheter att få sina behov tillgodosedda på den öppna kreditmarknaden, bl. a. till följd av att befintliga säkerheter i större utsträckning än för stora företag är disponerade och ökade kreditbehov följaktligen kan vara svåra att tillgodose av vederbörande bankförbindelser. De mindre företagens lägre självfinansieringsgrad illustreras av det förhållandet, att skillnaden mellan det verkliga och det bokförda värdet av tillgångarna är väsentligt mindre för de mindre än för de större företagen.

Företagskreditutredningens undersökningar bekräftar således de synpunkter som centerpartiet tidigare vid ett flertal tillfällen framfört. Det finns anledning att nu kraftigt understryka kravet på att de mindre företagens kapitalfrågor löses på ett tillfredsställande sätt. Vi utgår ifrån att företagskreditutredningen inom den närmaste framtiden kommer att ge anledning till en mer definitiv lösning av denna fråga.

I årets statsverksproposition har föreslagits att anslaget på kapitalbudgeten till Statens hantverks- och industrilånefond måtte ökas från för innevarande

budgetår utgående 10 miljoner kronor till 15 miljoner kronor. Denna ökning är uppenbarligen otillräcklig. Kapitalfrågorna är av en angelägenhetsgrad för de mindre företagen som gör det motiverat att i avvaktan på ett förslag till mera långsiktig lösning av frågan företaga en uppräknig av denna anslagspost med 10 miljoner kronor.

Med stöd av vad ovan anförts hemställas,

att riksdagen med ändring av Kungl. Maj:ts förslag måtte vid behandling av tionde huvudtiteln, kapitalbudgeten, för budgetåret 1962/63 till Statens hantverks- och industrilånefond anvisa ett investeringsanslag om 25 miljoner kronor.

Stockholm den 26 januari 1962

T. V. Mattsson

Ernst W. Olsson

Sven E. Sundin
